

Gemeente van Christus,

Adventstijd. Tweede zondag.

Aankomst, ja, van wie of wat?

Steeds een spannende vraag, een serieuze kwestie.

Kijk maar eens rond op de luchthaven,

dan voel je de spanning hier en daar.

Is die persoon uitgenodigd en welkom?

Gaat het om een bekende die aankomt

of weet je iets ter herkenning?

Je moet degene die aankomt wel kunnen vinden!

En zit je er werkelijk op te wachten

of speel je dat zo omdat het niet anders kan.

Door heel het geschreven werk

van de profeten van Israël heen,

zindert de spanning om deze vraag.

De vraag naar de aankomst

de dringende vraag naar wie het is die komen zal,

of hij Elia is,

de profeet die uiteindelijk verwacht werd

De vraag waarmee Johannes de dooper kwam.

Hij was een van de profeten van Jezus' tijd.

De vraag ook waarmee het boek van de rechters komt.

Rechters, rechtspraak, wie is daartoe in staat,

wie heeft genoeg gezag, dat is één.

Maar wie heeft als rechter dat extra gezag,

het hele land, het hele volk te inspireren,

te motiveren en weerbaar te houden

tegen gewelddadige overvallers?

Rechters komen, rechters gaan, zo blijkt wel,

op z'n best is er na het optreden van een goede,

weer een langere periode van rust.

Alsof Gods eigen oog er dan een tijdje op kan rusten.

Naaml oos

Maar helaas, het duurt vaak maar kort,
dan wordt de looper weer voor andere goden uitgelagd,
en worden andere regels gehanteerd
dan die welke Mozes had ontvangen en overhandigd.
Ja, Gideon was een kei tussen de rechters.
Na zijn optreden had het land veertig jaar rust.
Maar dan is de koek ook wel weer op.
Dan komt weer de vraag naar de ware koning.
Ditmaal is er een gebeurtenis en een verhaal,
een praatje bij een plaatje.
Het plaatje is dat van Abimelech,
de zoon van een bijvrouw van Gideon
die hier verder Jerubbaal heet.
Hij gaat, als Jerubbaal dood is naar Sichem
waar hij de familie van moeders kant heeft.
Wie willen de burgers van Sichem als hun koning binnenhalen?
Hem, de ene zoon, van die bijvrouw
of de andere 70 die door Jerubbaal zijn voortgebracht.
Nou ze weten het wel,
het is lekker overzichtelijk:
de ene de sterke man die slagvaardig is.
Zo slagvaardig dat hij die 70 halfbroers
meteen maar even een kopje kleiner maakt.
Hij wordt koning van Sichem.
Maar, een van die 70, de jongste de geringste,
weet de dans van de dood te ontspringen.
Hij wist zich bijtijds te verstoppen.
net als dat kleine geitje
dat zich voor boze wolf had verborgen
in grootmoeders klok.

Tot zover het plaatje, nu het praatje.
Dat wordt geleverd, geroepen vanaf de berg,
richting de stad, de burgers van Sichem.

Door nu uitgerekend die Jotam
alsof hij daartoe ontsnapt is
uit de agressie van Abimelech.
Van de bomen die een koning kiezen!

Eerste keus: de olijfboom!

Die weigert los te raken van zijn primaire doel
dat hij olijven levert en olie produceert
ten dienste van mensen en goden.
Olie, waarmee de koningen en profeten worden gezalfd!

Tweede keus: de vijgenboom!

"Mijn zoete vruchten zijn van groot belang",
zegt de vijgenboom,
"die geef ik niet op om koning te worden".
Mijn vruchten zijn het onmisbare voedsel voor de mensen.

Derde keus: de wijnrank!

Mijn sap maakt goden en mensen vrolijk,
daarmee ben ik onmisbaar voor hen.

Vierde keus: de doornstruik!

Waarachtig, die gaat er op in.
Die acht zichzelf niet onmisbaar voor iets anders.
Maar die komt met of - of.
Of het een, of het ander.
Of je schuilt in zijn schaduw, dan is het goed.
Of je laat je niet dwingen en het kost je je kop.
Je gehoorzaamt hem op zijn condities
of je wordt door de struik
als door het vuur vernietigd.
Nou dus! Kies maar wat je doet.
Als je die Abimelech tot koning kiest,
moet je ook naar zijn pijpen dansen.

Naaml oos

Op straffe van de dood,
zover heeft Abimelech zijn ware aard wel onthuld
toen hij zijn halbroers vermoordde.
Het wordt ons droef te moede,
wanneer blijkt het met deze Abimelech
inderdaad al na drie jaar fout loopt.

Een scherp verhaal, bijtend, cynisch
ten opzichte van het koningschap.
De meest belovende kandidaten willen niet,
en de keus uit verlegenheid haalt het niet.

Alsof de schrijver-profeet maar wil zeggen:
God is je koning, volkje Israël.
De tora, de levensregel van Mozes
is de leidraad die bescherming biedt
en levenslust en toekomst.
Jui st het gegeven dat je daarmee niet
door iemand als een mens wordt gekoeioneerd
of bedreigd of zelfs gedood.

God kan de enige ware koning zijn,
want mensen zijn
in hun honger naar macht,
of in hun ijdel tui terij
niet in staat ooit de ware koning te worden.
Bent U de ware koning, de Messias die komen zou,
vroegen de mensen in de tijd van Johannes.
Zij waren in hun geschiedenis
een Saul-, een David-, een Salomo-ervaring
en al die andere koningen rijker
en een illusie armer geworden.

Zij vroegen rechtstreeks naar de hoogste goddelijk gegeven reddende figuur, die
komen zou.

Naaml oos

Is deze zekerheid ooit ergens te krijgen?

Nee, maar de hoop en de verwachting
kunnen intussen wel doen leven.

Dat het ieder jaar opnieuw adventstijd is,
ieder jaar opnieuw weer

kerst en pasen en pinksteren wordt,

dat is ons vaste kerkelijk patroon

van geloof in Messias, van hoop op de toekomst

van zijn koningschap,

en van liefde die ons bij deze toekomst betreft.

Vorsten en regeerders en dictators komen en gaan,

maar deze hemelse hoop blijft immer ....bestaan!

Amen